

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

Uykusuz

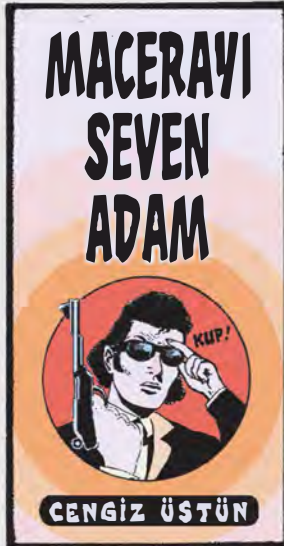
20 MART ÇARŞAMBA
SAYI: 2019/12 No: 603
5 TL.
K.K.T.C. FİYATI: 6 TL.

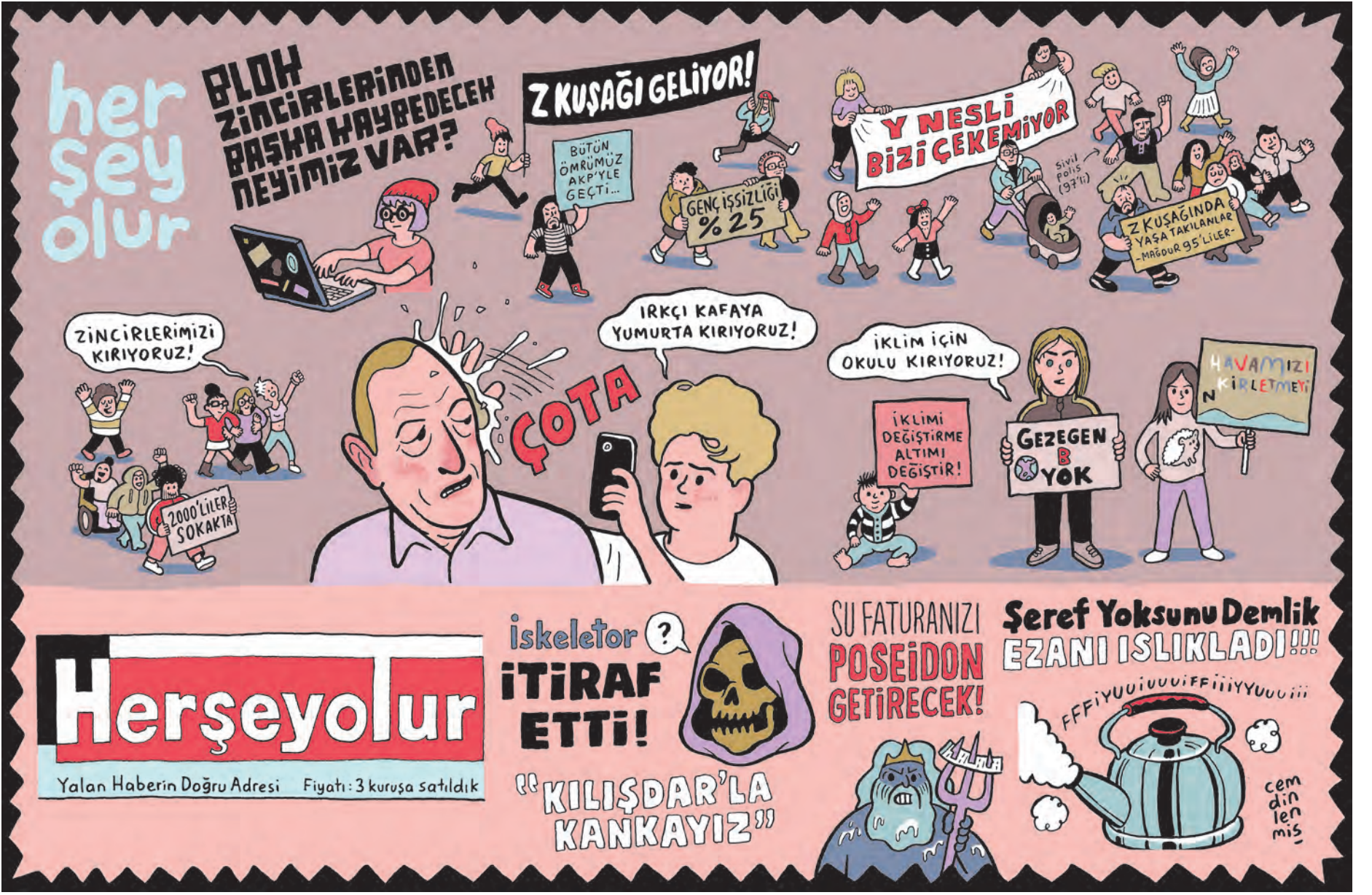

AKP-MHP ittifakı yasağa rağmen okullarda seçim propagandası yürütüyor. Lise binasına Devlet Bahçeli'nin dev posterı asıldı

EV LADIM,
RÜZGAR
ESİYOR
KAPATIN O
CAMI!

Baharı beklerken

@kaansezyum

Baharı bekliyorum, tam zamanında olmasa da biraz gecikmeli olarak geldi. Suratıma gülümseyerek bakıp 'Hadi sokağa çıkalım' dedi... Evde durmanın kime ne faydası var, aldım baharı yanıma, bisikletime atlayıp vurdum kendimi yollara. Yol dediysem, araç yolunu kullanmıyorum bisiklete binerken. Zaten yollarımız da bisiklet yolu sevdalısı, onlarla beraber, Kadıköy'den Maltepe'ye kadar sahilden kaptırdım gittim.

Maltepe'de dolgu alanı sahile geldik. Sahili eski binaları yıkıp doldurmuşlar. Anılarınız üzerinde bisiklete biniyorsunuz, güzel mi güzel ama anılar kayıp. Olsun buna da şükür. Alanda bir bilim ve teknoloji bölümü var Maltepe'de. Kimse yıllardır kullanmıyor, girişi kapalı. Girişinde bi abi var, içeride ne olduğunu bile bilmiyor. Çitlerle çevresi kapalı öyle bir boşluk. Çocuklar bilim öğrensin diye yapılmış ama girişi yok, yasak da değil, atıl. Öyle boş boş bilim duruyor, kimse bakamıyor.

Baharla göz göze geldik. Gözleri güneş gibi

parlıyor, gözüme güneş kaçıyor bahar gülümsüyor. Elini uzatıyor; 'Gel de biraz kendimize gelelim' diyor, ellerim ısınıyor. Atlıyoruz sahile geri dönüyoruz. 'Bak insanlar sokağa, yeşilliklere çıktı, arkadaşların imkanı olanları tekneye binmiş, sen neden odanda kaldın bu kadar zaman? Bu kış da pek hareket etmedin hem' diyor... Her yerim hamlamış. Uzun süredir oturuyorum galiba olduğum yerde. 'Gel biraz hareket edelim, sana da iyi gelir' diyor. Gerçekten de iyi geliyor. Zaten hareketsizliğin ilacı hareket. Sadece harekete başlamak bazen zorluyor ama ilk hamlenden sonra bi kendine geliyorsun. Sağa sola bakıyoruz, kediler, köpekler, kargalar, sivri gagalılar, balıkçılar koşturuyor. Onlar hep sokakta zaten. Evi sokak olan dışarı nasıl çıksın? Saklandığı yerden böcekler kafaları çıkartmış, kalan son bitkiler, ağaçlar ve yapraklar üzerinde işinde gücünde kendilerine yiyecek arıyor herkes. Kim kimi yiyecek, kim ne zaman tükenecek bilmiyor. Böcek zaten ölümden korkmuyor, bir biz hayatımıza bir anlam katmak için hayatı bir şeymiş gibi yüceltiyoruz. Kendi hayatlarımız hepimizin oynadığı düşük prodüksiyon bütçeli filmler gibi. Her ülkenin yapım bütçesi farklı, her şehrin yapımcıları, yönetmenleri farklı. Herkes kendi başrolünde, iyi mi kötü mü olduğunu bilmeden oynuyor. Herkes artiz gibi bir havalarda. Başrol olmanın getirisi herhalde. Bahar camdan içeri giriyor, içeride toz parçacıkları güneşte yavaş yavaş hareket ediyor, biraz daha zaman geçiyor.

Bahardan sonrası yaz var. Bakalım kaç tanesine tanık olacağız.

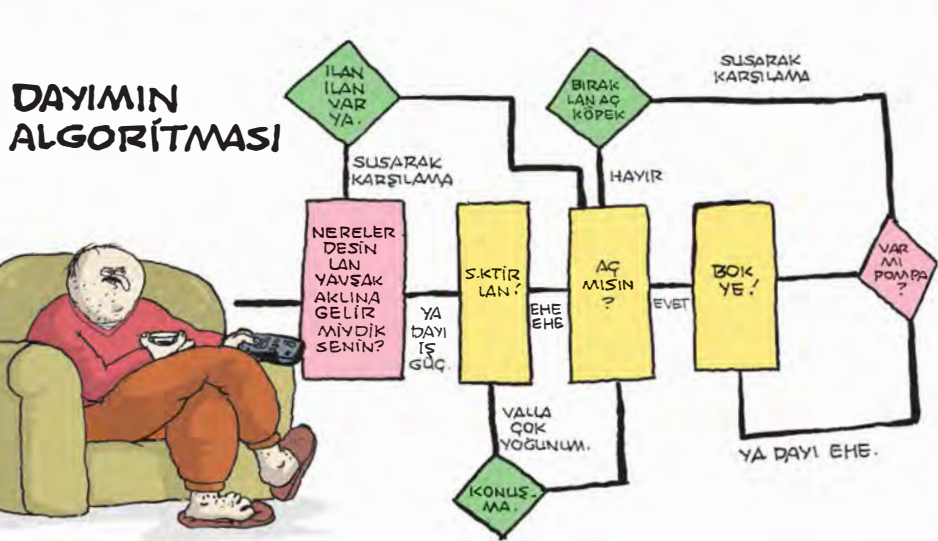
Kiminin imkanı var tüm hayatı bahar gibi, kimisi kendi iklimini yaratıyor, kimisi ise akıntıda sürükleniyor zamanın akarsuyunda. Nehrin bittiği yerde ya bir şelale, ya bir delta, büyük denize ne zaman katılacağız, ne zaman buharlaşıp ne zaman yoğunlaşacağız bilmeden ilerliyoruz. Kimisi kendi teknesini, salını yapıyor sürüklenirken, kimisi başkalarının sallalarına elleriyle tutunuyor, gidiyor mu gidiyor. Geçiyor mu geçiyor zaman. Kimine bir gün, kimine bin gün yetmiyor. 'Hayatı kim bilebilir ki' diyor bahar... Biraz da gülüyor, 'Sen keyfine bak, moralini yerinde tut, olan olur, giden gider, sonu yok.

Güneş bir kez daha batıyor ilk bahar gününde. Bahar camdan kaçıyor, 'Yarına filan yine gelicem, sen kendini hazırla, kendine iyi bak, çok da canını sıkma, olanla ölene çözüm yok. Zaman tüm dertlerin ilacı, sen yeter ki iyileşmeyi iste' diyor. Kahvemini bir kısmını da içip kaçıyor.

Balkona yıllardır görmediğim tek ayaklı karga geliyor. Bana dönüp 'Olm neredesin bunca zamandır, görüşemiyoruz' dedi ve yine kanatlandı gitti. O muydu, başka bir karga mıydı, 8 yıldır neredeydi hiç bilmiyorum. Bilemiyorum, bahar yarın yine gelir umarım.

Belgrad Ormanı'na giderken 3 kilosunu 20 liraya aldık. İarı sahte bulgar rakısı yüzünden kalıcı görme kaybı yaşayan Sefa ve arkadaşlarının arabalarını bulmalarına yardımcı olur musunuz?..

Merhaba.

Tok açın halinden anlamaz diye bir laf var. Bence bu yanlış. Hatta bana sorarsanız, aç açın halinden anlamaz. Aç çünkü önce kendi açlığını düşünür. Aç insan açlığını gidermekten başka hiçbir şey düşünmez. Aç başka aç düşünmez. Fakat tok insanın bir başka insanın açlığını düşünme ihtimali olabilir. Dolayısıyla tok açın halinden anlayabilir. Aç tokun halinden anlamaz aslında. Çünkü açlık sürekli bir durum olduğu için açlık olur. Sürekli bir durum olmayanına acıkma diyoruz. Açın tokun halinden anlayacak zamanı ve hali olmaz. Tokluğu bilmez aç. Aç sürekli açtır. Fakat tok insan arada da acikir. O yüzden tokluk iyidir, açlık kötüdür. Tokluğu yüceltelim lütfen, açlığı değil. Öyle bir algı ki bu, tok kötü insan sanki, aç da iyi insan. Halbuki tam tersi. Olabilir.

Hani bazen görüyoruz, duyuyoruz ya. "Eski ünlü gitarist çantacılık yapıyor şimdilerde" diye. Sanki "ne kötü bir şey olmuş eski gitariste öyle" der gibi haberler bunlar hep. Doğru değil. Revaçta olan bir gitarist olsaydı zaten, çantacılığa hiç yönelmezdi. Demek ki revaçta değilmiş zaten ki, bakmış bu gitar işleri yürümüyor, "baba mesleğinden yürüyeyim madem" demiş. Öyle bir haber okudum da, o yüzden böyle yazıyorum. Sessiz sedasız bir geçiş süreci yaşayarak huzuru çantacılıkta bulmuş. O zaman haber olmayan bu durum, yirmi sene sonra "vah vah" nidaları eşliğinde insanlara servis ediliyor. Bırakın bu işleri agalar beyler hanımlar. Diyeceğim budur. Tam olarak anlatamadım ama sanki ne demek istediğim de anlaşıldı gibi.

Hazar da bir acayip. "Eşek de" diyorum mesela, "a-i" diyor. Ne düşüneceğimi bilemiyorum. "Eşek" demiş gibi, bir yandan da "eşek" dememiş gibi. İnsanı konturpiyede bırakıyor, resmen o oluyor.

Bazen de gidiyor, banyonun ışığını açıyor mesela. Seviyor öyle şeyleri. "Af-feriin, ne de güzel açtın, şimdi de kapat oğlum" diyorum mesela, kapatmaya gelince boyu yetmiyor. Boyu sadece ışığın düğmesini aşağı indirmeye yetiyor, kaldırmaya gelince şimdilik iki santim daha boyunun uzamasına ihtiyacı var. Ayakkabı giydirsek kapatabilir ama. Şu anda tam sınırdı çocuğumuz. Konuşmaya gelince sınırdı, ışık kapatmaya gelince sınırdı. Hadi bakalım, göreceğiz bakalım, neler olacak bakalım. Bakalım da bakalım. Lım. İm. Mım. Bı mım imimimizin mımı.

Dün gece de ne biçim rüya gördüm. Ne saçmaydı ya o öyle. Uçaktayım. İstanbul boğazı üzerinden geçiyoruz. Hava da ne güzel. Güneşli, sıcak. Canım nasıl çektiyse, atlayıverdim uçaktan denize. Cumburlop diye. Sen cumburlop'u bildin mi. Meltem Cumburlop. Ve bu olay son derece normal karşılanıyor. Sahil güvenlik geliyor botuyla. Onlar da çok mutlular ama. Özel botlarının önü hop diye merdiven gibi açılıyor. Ben bota çıkıyorum. Hepimiz çok mutluyuz o anlarda ama. Sonra da uyanmışım zaten. Hayır olsun derim ben böyle şeylere zaten.

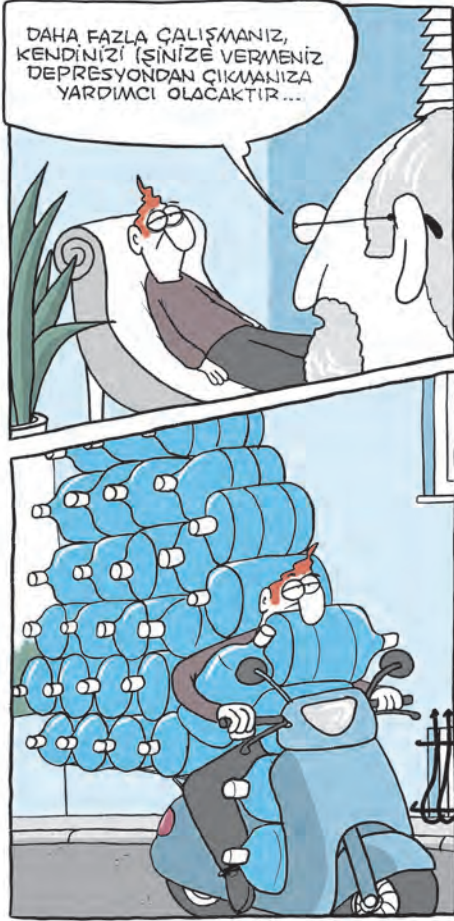
"Şunu mutlaka izle" insanları var artık hayatımızda. "Şunu mutlaka izle". "Onu izledikten sonra da bunu izle". Bitmiyor. Öneriler, yorumlar bitmiyor. İzlenen şeyin üzerine tartışmalar asla bitmiyor. Ki ben tartışmıyorum bile. Ben tartışmadığım halde nasıl oluyor da bu tartışmaların içinde, tam ortasında, tartışmanın süper öznesi olarak buluyorum kendimi, ben bunu asla anlamıyorum. Ass-la ama. "Sonra da şunları izle". "Ama önce bunları bunları izle ki şunları izlerken tam lezzet alabilesin". Deli çıkacağım ben galiba. Lütfen beni kendi beğenilerimle baş başa bırakabilir misiniz acaba. Alt tarafı dizi izliyorum, bir şeyi ne kadar yanlış yapabilirim acaba sadece dizi izlemekle. Çıldırınız mı siz acaba. Lütfen ama. "Onları onları da izledikten sonra da ileriki tarihte tekrar bunu izle". Çıldırnak üzereyim, net söylüyorum. Net.

Bak yine saçma bir rüya gördüm. Hesapta bir arkadaşım gelmiş evimize. Yalnız şu anda benim oturduğum ev gibi görünen yer, aslında ailemin eviymiş. Annemin yanı. Ama benim evim gibiymiş. Aslında benim evimmiş, ama şekil olarak annemin eviymiş. Çocukken oturduğumuz ev gibiymiş. O evi de hiç unutmamış ya, o da acayip. Hala odalarını, planını, harfiyen çizsem çizerim. Sonra arkadaşşıma diyorum ki, "hadi" diyorum, "yukarıya çıkalım". Yukarıya çıkan merdivenleri bir türlü bulamıyorum. Kafayı yiyeceğim. Derken annem diyor ki, "usta geldi, merdivenlerin yeri değişti" diyor. Bir bakıyorum, merdivenlerin yeri değişmiş gerçekten. Orada değil de öbür taraftaymış. Yukarıya çıkıyoruz ama yukarıda da değişmiş. Benim yukarım değil bu yukarı. Yani benim yukarım gibi ama değil gibi de. Benim yukarımanın tadı yok bu yukarıda. Nasıl yıprandığımı anlatamam. Halbuki benim yukarım öyle mi ya. Benim yukarım süper bir yukarı. Kuşlarım orada, bisikletlerim orada, çizimlerim plaklarım orada. "Ben yukarıdayım" diye bir şey var zaten normal benim hayatımda. Bir çıkıyorum yukarıya, saatler sonra inersem iniyorum. Her şey çok korkunçtu gerçekten rüyamda.

Hoşça kal.

"HEY"
23 Mart Cumartesi / İzmir Alsancak Sardunya / Saat: 21.00 / bilgi: 0541 368 82 80
29 Mart Cuma / Kadıköy Bahane / Saat: 20.00 / bilgi: 0216 345 54 49
30 Mart Cumartesi / BKM Mutfak Çarşı / Saat: 20.00 / bilgi: 0212 327 72 00

Tamam, her kuşak bir sonraki kuşağı kıyasıya eleştirmiştir, çoğu kez haksızlık da etmiştir. Bizi mesela "80 kuşağı çok apolitik, hiçbir şeyle ilgilenmiyorlar, Özal kuşağı bunlar," diye eleştirip duruyorlardı. Ama şimdi pek

de öyle itiraz edilemeyecek bir gerçek var. Gerçekten bir noktadan sonra kafamız daha az çalışmaya başlamış gibi duruyor.

"Ha bunu nereden anladın?" dersiniz, tam bir yüzeysel gibi televizyondaki bilgi yarışmalarından anladım. Çünkü netice itibarıyla bilimsel bilgi üretme metodolojilerinin billurlaştığı on dokuz ve erken dönem yirminci yüz yıl çocuğu olmadığım için, metodolojim bir şey görüp onu analiz ederek çıkarım yapmak üzere ve öyle zannediyorum ki bu özelliğimle çok istesem saygın üniversitelerimizin sosyoloji kürsülerine başkanlık da edebilirim.

70 ve 80'li yıllarda televizyonlarda yayınlanan bilgi yarışmalarına baktığımızda ciddi, ağırbaşlı bir sunucunun (%94 ihtimalle Bülent Özveren) karşısındaki hobileri kitap okumak ve müzik dinlemek olan ve diğer yarışmacı arkadaşlarına başarılar dilemeyi ihmal etmeyen yarışmacılara al sana bir kaya, nereye dayarsan daya tipinde sorular sorduğunu görüyoruz. Üstelik öyle şık falan da; "Şu iki şık arasında kaldım, bir de seyirciye soralım, ay benim kaynım çok sinemaya gidiyor o kesin bilir," gibi jokerler de yok. Bülent Özveren çat diye soruyor "Kimdir bu 1936 olimpiyatlarında bronz madalya alan sporcumuz?" diye, karşısındaki "bir kamu kurumunda çalışmakta" olan yarışmacılar da biraz düşünüp ellerindeki kâğıtlara yazıyorlar o bronz madalya alan sporcunun adını. Şimdi en çok izlenen yarışma programlarında "Hangisi Türkiye'nin bir ilidir?" diye sorup şıklara da "Konya, Polonya, Letonya, Tüdanya" yazıyorlar, yarışmacılar da Tüdanya'yla Konya arasında kalıp telefon joker hakkını kullanıyorlar. "Damlaya damlaya ne olur?" diye sormaları an meselesi ve aslını isterseniz çok yakından da takip etmediğim için çoktan sormuş ve "a) yel olur, b) gol olur, c) göl olur, d) ay n'olur" diye şıklarla bezemiş bile olabilirler.

Ama eski yarışmalarda mimarlar, şairler, sadrazamlar, iktisat kongrelerinin tarihleri, periyodik cetvelin dibinden kıyısından maddeler, nobel ödüllü astrofizikçiler falan soruluyordu. Basbayağı her bir eski TV yarışması sorusu günümüzün kim beş yüz milyar ister'inin son sorusu ağırlığında ve şık da yok joker de. Ha nedir? Elbette izleyiciler olarak çoğunlukla soruların cevaplarını bilmiyorduk ve olur a bir programda evde birisi iki üç soruyu doğru yanıtlarsa fiyakasından geçilmiyordu.

Ama nedir, bir şekilde çok bilgili birilerini kutluyorduk ve tamam öğrenmiyorduk elbette zira sorular ve cevapları aklımızda kalmıyordu çok ama en azından sorularda geçen konulara dair kulak dolgunluğumuz oluyordu. Hâlbuki şimdi neredeyse bütün soruları biliyoruz, bilmesek de zaten dana gibi şıklar var, oradan hatırlıyoruz. Bilgiyi değil, kendi bilgimizi kutluyoruz, kendimizi çok zeki, çok bilgili hissedip ekran başında mal gibi oturduğumuz hâlde çok şey biliyormuşuz gibi havalara giriyoruz. Ulan Atatürk'ün köpeğinin adını sormuşlar şimdi baktım, e biz onu ilkokulda okuma parçalarında öğrenmiştik, foks işte yahu. Düz sorsan aklıma gelmez de, şıklara koyunca anında biliyor insan. Neyi biliyor? İlkokul dördüncü sınıf okuma parçasındaki bilgiyi. Üçgenin iç açılarının toplamını şık olmadan bilemeyen bir nesil olmaya doğru ilerliyoruz ama hesapta bilgi otobanı bizi manyak gibi yapacaktı, kanatlarımız falan çıkacaktı. Resmen görünmez kanatlarımız çıktı, kuş gibi olduk lan.

"Gelinim Mutfakta"dan sonra olay program:

DAMADIM BANYODA!

● Eşi benzeri görünmez formatımızın bu haftaki yarışmacıları birbirinden billur, serpilmiş, acar insanlar. Ak-pak, mis gibi kayınpederler, damatlar var içlerinde. Buhar kamerası hazırsa ilk evimize dalalım arkadaşlar...

● Meşin Bey'in evindeyiz. Kendisi damadıyla altlı üstlü oturuyor. Damadı Şakrak, bir linyit üretim yalanının başını çekiyor. Şimdi üst katta Meşin Bey'in evindeyiz. Kameramızı yere koyunca altlı üstlü evler yan yana oluyor, evi ev yapan anlam alt üst oluyor. Meşin Bey ve damadı, içli dışlı, resmen tatilde gibiler. Bay Şakrak'ın eşi Saragosa ve çocukları Sotiri, oturma odasında soba üzerinde güşüm kaynatıyor. Eski usul bir banyo tecribesi bekliyor bizi...

● Lilaya çalıyor banyonun buharı. Cicim buharı... Çizgili havluların arasında lavanta. Paşam lavanta... Bas! Ne, çekimde misin? Bozma, devam et. İlk etapta Damat Şakrak, kendi tabiriyle Meşinetto Baba'sını

keseleyecek...

● Meşin Bey, çetin adam. Lisedyken kurt boğmuş. Deri yeleneğinden Basra işi sarı ipek keseyi çıkarışını ağır çekimde tekrar tekrar izledim. 'Muazzam bi jestion! Vücut dili ve edebiyatı on üstünden on numara. 'Beni''dedi, 'bununla kesele evlad!'

● Evvela usul usul, mini hırlarla kir kabartan Şakrak, Meşinetto'ya ve çekim ekibine birer şişe soğuk, sarı meşrubat içirerek karşı jest ediyor: Şimdi kir kabartma zamanı! Keseye hasret siz seyirci sevgililerimiz için bu süreci hızlı geçiriyoruz... Haydi, ov, bas. Vakit tamam.

Kitapçılarda

● Şakrak, sevecenlikle duruladığı kaynatasını, gülsuyuyla marine ediyor ve Basra işi limonküfö havluya sarıyor işte hakiki vefa...

● Reklam dönüşü hediye bekleyen çok olur derler, sponsor sayma vakti geldi. Ben sponsorun zeki, çevik ve aynı zamanda sesli düşünmeyenini severim. Evvet, işte markalarımız: Asimetri Fayans Yurdu, Ayhan Işık Gibi Güneş Paneli, Norman Bates Duş Perdeciliği, Altan Günbay Şampuanları, Selam Kitty Bacım Piknik Tüpcülük, Bararella İletişim, Kıt Kıt Güğümcülük, Aynan Öyle Halkla İlişkiler, Fin-Türk His Adamlar Deneği, Toros Şak Küvetleri, Muamma Muslukçuluk Kırmızı Nokta Sıcak Su Departmanı, Ergani'den Aslıyok Hanım ile sakın kedisi Tarator... Ve Zeynel Plakçılık. Başım dönüyor şimdi benim.

Deneyimsizlik, pandalara acı böğürtlenleri tattırıyor...

● Şimdi devinme sırası Meşin Bey'de, sevinme

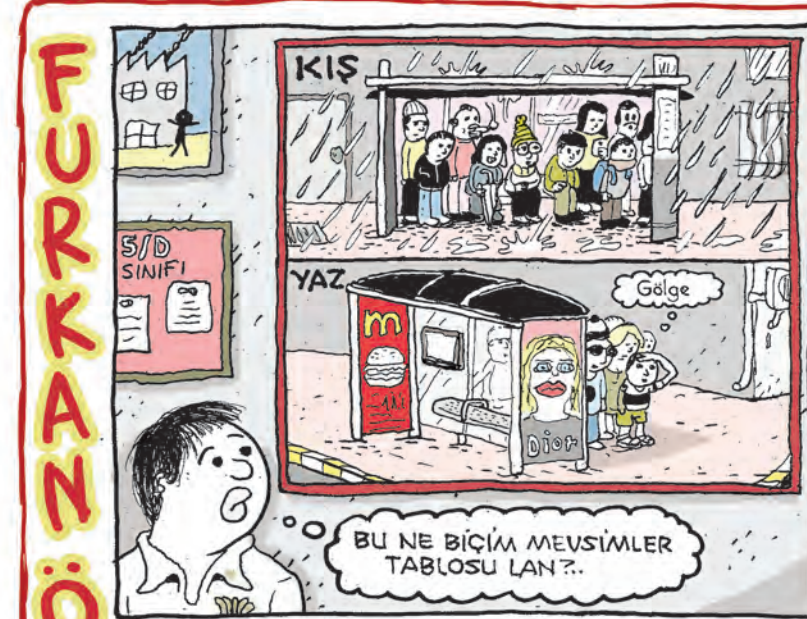
sırası ise damadı Şakrak'ta. Bay Şakrak, amatör müzisyen. "Normalden Uzun Suratım, Ben Atım" adlı şarkısına klip çekmiş. Klipde Sotiri, midilliye biniyor...

● Jestion sırası şimdi Meşin Bey'de: Damadının kafasını yıkayacak. Şakrak'ın kafasında, yüzünde zerre kıl, tüy yok; ol sebepten Meşin Bey, biricik damadının net, yuvarlak kafasını salt duş jeliyle köpürtüyor. Yalnız güzel köpürtüyor...

● Şimdi soba başında kuruma zamanı. Klara'nın hazırladığı Basra işi kahve hepimize iyi geliyor. Diğer damat ve kayınpederler misafir odasına serptiğimiz armutlarda oturup puan vermeye hazırlanıyor. Yöre halkı, yakınlarını televizyon yarışmalarına katılmaya ikna etmekle geçiniyor. Öte yandan, Gürbüz, onu kek sanıyor! Hattizatında hakiki kek, kekstrayı yer! Gürbüz harbi keriz...

● Ve final! Günün çiftinin not ortalaması 6.8. Şahsi kanımca yıldızlı on insanlar. Munis kedi Tarator gibi oluyor insan yanlarında. Helal olsun valla bu adamlara, kaynanalar başka gelinlere ne kadar da az puan verirler, karşında üvey insan mı var, di mi? Kayınpederler daha insafli. Ha, önümüzdeki bölümlerde "daşşaklı kayınnna" denilen tip lere denk gelir miyiz, zaman gösterecek efendim...

Mustafa Satıcı

Geçen hafta ne olmuştu?

Batmak üzere olan bir gözlükçü var, aynı zamanda bilgisayarıcı. Olaylar benim geçmişimde geçiyor. Ben gözlükçü / bilgisayarının gönüllü esiriyim. Sevgi tutsağıyım.

O dükkanda zaman geçirmeyi dünyada her şeyden çok seviyorum. İçinde bulunduğum dünya Kırklareli'nin ilçesi, o yüzden sevicecek, bağlanılacak çok şey yok. Gözlükçü / bilgisayarıcı batmak üzere, batmaması için bütün vitrini alüminyum folyoyle kaplamayı öneriyorum. Alüminyum folyo sayesinde gözleri kamaşan kasaba halkı güneş gözlüğünün iyileştirici özelliklerini daha iyi takdir edecek ve güneş gözlüğü satın alacaklar. Böylece dükkân batmayacak ve ben bütün boş vaktimi bilgisayarıcı / gözlükçü dükkânında günlerini bilgisayar oyunu oynayarak geçiren esnafı izleyerek geçirebileceğim. Bu, o tecrübesiz yaşlarım için bile tutkulu bir plan. Ayrıca babamın marketi var ve vitrin kaplaması için gerekli olan milyonlarca dolarlık alüminyum folyoyu babamın marketinden farkedilmeden çalabileceğime inanıyorum.

Bu plan bana yaşamak için yeni, daha önce tatmadığım bir enerji ve neşe veriyor. O zamanlar babamla aramız çok iyi değil. Babam lise sınavlarına hazırlanmak için kullanabileceğim zamanımı boş işlere harcadığıma inanıyor. Ben ise bilgisayarıcı / gözlükçü dükkânının vitrinini alüminyum folyoyle kaplarsam o dükkanda satılan Yargıç Dredd oyununu bedavaya alabileceğime inanıyorum. Şimdi böyle anlatınca kulağa babam haklıymış gibi geliyor.

Babam sık sık bilgisayarın monitörünü gösterip "deneme sınavlarında berbat sonuçlar alıyorsun, eğer sene sonuna kadar bu sonuçlar iyiye güzele doğru değişmezse atarım bu bilgisayarını camdan aşağı" diye tehditler savuruyor. Oysa bilgisayar yok etmek istiyorsa kasasını camdan aşağı atmak zorunda. Bilgisayarın monitörünü camdan atmakla ancak sakalımızı kesmiş olursunuz. Oysa kasasını atsaydınız kolumuzu kesmiş olurdunuz ve bu bizim için daha kötü olurdu. Tarih dersinde böyle bir olay dinlediğimi hatırlıyorum. Birisi birisine büyük bir laf etmiş, o da altta kalmamış ve daha büyük bir laf söylemiş. Açıkçası bu tarz tehdit ve havalı sözler tarih dersinde daha sık işlenseydi, dersi büyük ihtimalle daha iyi anlardım ve daha heyecanla dinlerdim. Tarihleri, şahısları bir kenara bırakalım; büyük sözlerle, heyecanlı tartışmalara, hararetle kavgalara odaklanalım. Kim kime ne demiş, o şahıs bu söylenen laflara nasıl cevap vermiş? Sen padişahsan gel sen yönet, hayır ben padişahsam o zaman ben sana emrediyorum, ilk dediğim gibi yapalım. İşte bu tarz tartışmalar

heyecanlı. İşte bu insanların tarih dersine ilgisini ve katılımını arttıracak bir fikir. O dönem hiçbir konuyla ilgili hiçbir fikrim ciddiye alınmıyor. O yüzden gözlükçü dükkânında vitrin projemin beğenilmesi benim için önemli.

Olay gününün sabah evden normal okul çantamın beş katı büyüklüğünde bir çantayla ayrılıyorum. Çocuğundan hiç şüphelenmesen bile yine de "allah allah, niye ki?" diye düşünürsün. Annem ardımdan üzüntü ve acımayla bakıyor. O gün babamı arayıp "oğlumuz okula giderken dev gibi bir çanta giydi, ya uyuşturucu kullanacak ya da saçma sapan bir şey yapacak, haberin olsun" diye uyardı mı? Asla bilemeyeceğiz.

toygar

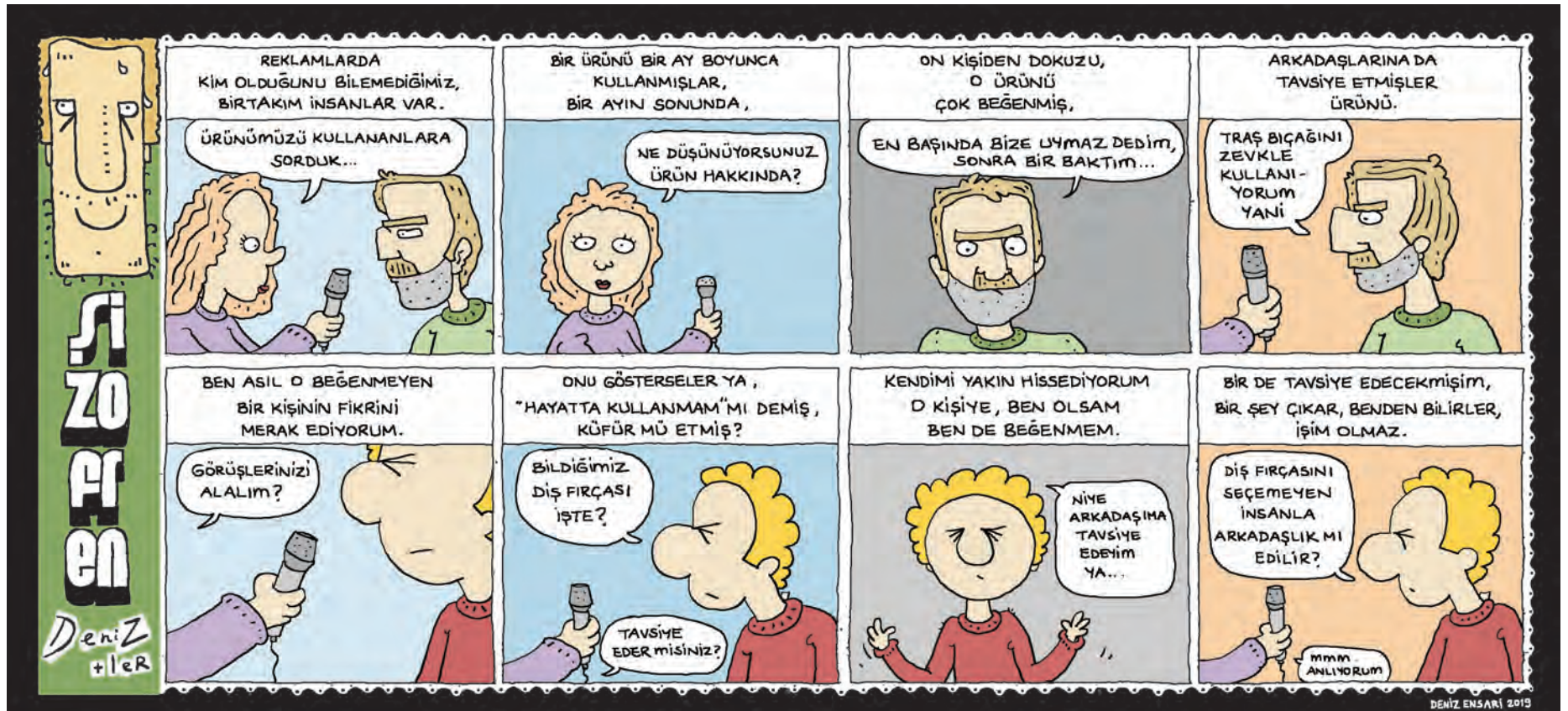
Tarla kuşu.

Babamın dükkânında, alüminyum folyoları çantaya doldururken olabildiğince normal davranmaya çalışıyorum. Diğer müşterilerle göz göze geliyorum. İyi günler... Dükkân babamın. Alüminyum folyo lazım oldu. Çalmıyorum. Anneme lazım oldu, benden rica etti. Neden lazım oldu tam bilmiyorum, sanırım bütün kuzu pişireceğiz. İyi günler. Babama söylemeyin, sürpriz olacak... Ben dükkân babamın

deyince müşterilerden çok tatlı bir bayan "ERMAN MISIN SEN, ÇOK BÜYÜMÜŞSÜN, BENİ TANIDIN MI?" diye bağıyor. O bağıınca diğer müşteriler de ötmeye başlıyor: SEN TANJU'NUN OĞLU MUSUN YA? MAŞALLAH! KAÇA GİDİYORSUN?

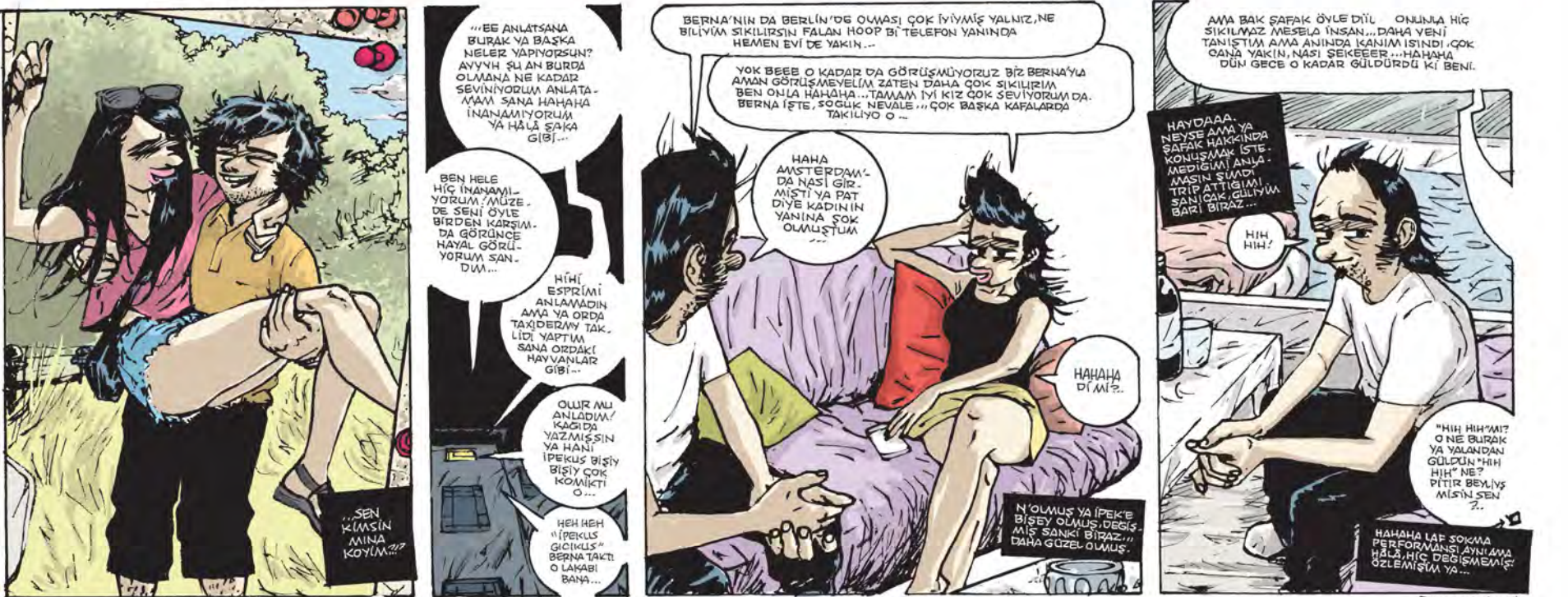
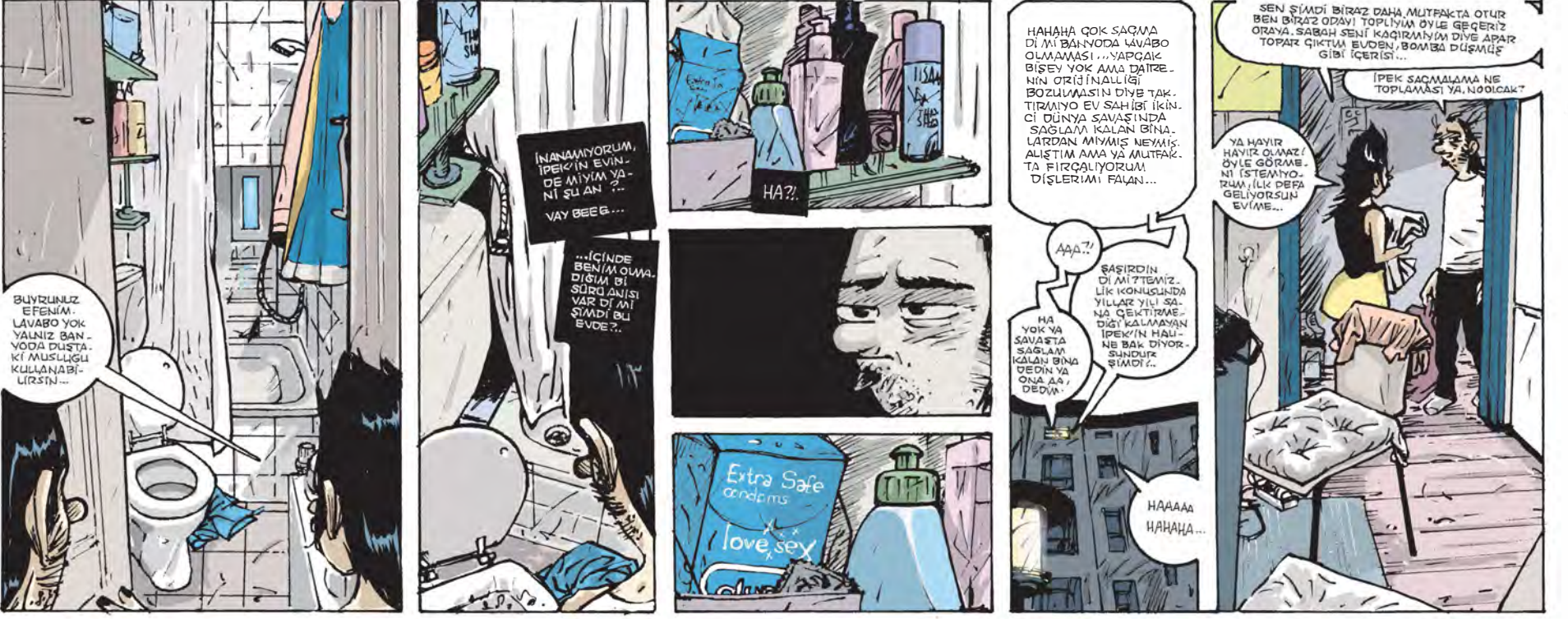
BIRAK OKULU YA, ÇALIŞ BABANIN YANINDA. EHEHEH. ŞAKA YAPIYORUM. SİZ OKUYACAĞSINIZ. OKUYUN. BENİM OĞLAN DA ANADOLU LİSESİNDE, TOYGAR. TOYGAR'I TANIYOR MUSUN? ÜÇÜNCÜ SINIFTA, SENDEN İKİ YAŞ BÜYÜK TOYGAR.

Dükkândaki bütün canlılar hareket sensörlü alarm gibi bir şeye dönüşüp TOYGAR diye ötmeye başlıyorlar. Oysa bu kolay bir iş olacaktı. Dükkâna gir, folyoları al, çık. Kimsenin ruhu duymayacaktı. Panik içinde sağa sola bakınırken dükkânın öteki ucundan bana bakan babamla göz göze geliyorum. Sen niye böyle bir insan oldun der gibi bakıyor. Hiçbir şey bilmesine imkan yok ama her şeyin farkında gibi. Elimde alüminyum folyo olduğu için normal davranma ihtimalim yok, dudaklarımı "okul için lazım" şeklinde oynatıyorum. Babam da dükkânın öteki ucundan dudaklarını "onları yerine bırak, akşama konuşacağız" şeklinde oynatıyor. Bilgisayarla bu kadar ilgili olmam aslında iyi bir şey. Akşama savunmamı yaparken bu konu üzerinde yoğunlaşırım diye düşünüyorum. Bilgisayar geleceğin mesleği ve geleceğe bilgisayar uğruna hırsızlık yapmayı göze alanlar şekil verecek... Diyebilirim.

Çarpışma İpek & Burak

yazar gizen oky

Devam edecek...

ENGİN ERGÖNÜLTAŞ

"Gecenin köründe, kitlendiğinde bütün kapılar./ Aşıkların geçeceği kapılar açılır/ Alev alev yanan gövdesiyle, çırpınan bir güvercin gibi vardığında pencereye aşk/ Uyanık ol"

Ebu Said Ebu'l Hayr

İki yüzü ay Mart. Diğer yüzü: Günlük güneşlik. Pırıl pırıl. Göz kamaştırıcı.(siper yapıyorum elimi) Sıcak da epey. Montlar elde, kollar sıyrılmış. (Tişörtünü tek parmağıyla boyun kısmından ayırıp içine doğru üfleyen. onu dahi gördüm) Köpekler caddenin diğer yanında daracık gölgelere çekilmiş.(güneşe seriliyorlardı düne kadar) Terlemiş, kıpkırmızı yüzü bebek. Ağlıyor arabasında. Eğilmiş, yüzüne eliyle yelpaze yapan annesi. "Yaz başladı "anlamına gelen o el hareketi. (Antalya) Caddedeki turunc ağaçlarının çiçekleri açtı açacak.Yeniden dirilişin/ uyanmanın/ doğumun/ yaşama sevincinin bayıltıcı/büyüleyici kokusu. Bütün caddeyi sarıp sarmalayacak.Az var. Balkonlardan evlerin içine doğru... Eli kulağında. Bugün yarın. Kedi çılgınlığıyla yarışır.Aynı şiddetle bir bahar manifestosu. Fazlası var ekşiği yok.

"ÜMİDVÂR" GELECEK

Kaleiçi'nde niyet çektirenler çoğalmış. (sokaklar kalabalık) Tavşan'a niyet çektirenler. Ardarda üç dört tane gördüm. Şaşırtıcı. Geleceği bilme eğilimimiz mi arttı. Ne oldu. Ne dönüyor? O 'talep patlaması' nı mı fark ettiler. Tavşanların yanına iki de beyaz güvercin eklemişler. (neredeyse hepsinde) Bir üst çıkıntıda da onlar duruyor. (istihdam'da gözle görülür artış) Bu yeni çalışanlar işlerinden memnun görünüyorlar.(hayırlı olsun) Ayakları bağlı mağlı değil. Duruyorlar öyle. Hepsi bembeyaz.Aşırı beyaz. Hele tavşanlar beyaz beyaz ışıldıyorlar. Demek ki geleceğin rengi beyaz.Yani "ümidvar" geleceğin. "Kara karga çeksin niyeti" istemez kimse herhalde. (Ben merak ederim gerçi. --"Bir de o çeksin"--) Karga o çeşit bir işi kabul etmez zaten.(anasının gözü--belki yüz yaşında--) "GELECEKTEKİ GEÇMİŞ ZAMAN"(KİP) Böyle gılgılışı/müphem/meşkûk/ bulanık "ilginç" zamanlarda geleceğe ilgi de artıyor. Katbekat.Anbean artıyor. (nükleer silah anlaşmalarından çekilen çekilene, petrolerini millileştirmiş Venezuela'ya kafalarından başkan atıyorlar) Kâhinler, kehanet yeniden önem kazanıyor. Yeni bir kehanet biçimi ortaya çıktı. İlk defa oluyor

bu çeşidi.Yepyeni. Bu yıllarda oldu.

"Gelecekte geldiğini söyleyenler"

Neredeydiler? Neredeydiniz? Altmışlara, yetmişlere, seksenlere, doksanlara kadar ne gelen ne giden. Yoktu.Tek bir kişi. Bunlar,(bu gelenler) geleceği kafalarından uydurmuyor hem, (öyle diyorlar) görmüşler etmişler.Yaşamışlar.(bittecrübe

sabit) Sonra da gelip gördüklerini anlatıyorlar. Bize.Yalan yok bunlarda. Gelecekte yaşanmış şeyler? İki yüz yıl sonrasından geliyor ama bizim bu günleri seçmiş. Bak bak. Diğer? O da. O otuz sene sonrasından. O da burda. On sene sonrasından gelen.Ardarda. Hepsi bu zamana. Beş on tane kadar oldular. (hepsi aynı mahallede yaşasa, site falan kursalar) (Sadece ikibinin'lu yılların ikinci yarısına gelebilen dar kapasiteli bir makine mi icad olundu. oralarda.)

Geçmişte işiniz ne? Bizi merak ediyor idiyen tarih oku.Yazıyordur orada hepsi."Derin düşünceye sahip insanlar, gelecekte olduğu kadar, geçmişte de yaşamaya ihtiyaç duyarlar."

Demişti Goethe. Büyük düşünür. Bunların hiç birinde öyle bir "derin düşünce sahibi insan" havası? Yok... İşleri güçleri makara. Madrabazlık. İşkillendirmek ister gibi halleri var bizleri."On sene sonra öyle acaip birşey olacak ki..." "... birşey daha olacak ama onu söyleyemem... hele iki yıl sonrası..." bilmem ne, falan filan. O tip şeyler... Bizi ne rahatsız ediyorsun. Gelecekte gelen. Edepsiz. İşin gücün yok mu senin. Yaşadığını iddia ettiğin o yıllarda (ikiyüzyıl sonrası) bizler çoktan ölmüş gitmiş fanileriz. Garip gurabayız. (Etimiz gitmiş kemiklerimiz kalmış)

Ölüleri rahat bırak.Ayıp şey. (mezarlarımızın yanından geçerken biliyorsan bir fatiha...) Kendi zamanında (yatay düzlem) gezin. Gezinmek istiyorsan. Git, başka başka medeniyetlere

doğru yola çık. Onları tanı. (kendinizinkinden bir başka medeniyet bıraktıysanız tabii--hep o gelişmiş ülkelerden hepsi, ne bir Hintli ne bir Çinli--) Hepsi de makinasını kaybetmiş, dönemiyor... Yalan da olsa acıklı. İnsan gene de bir yakınlık duymuyor değil. Ne de olsa hepimiz bir tür zaman yolcusu sayılırız.

Geleceğe doğru gidiyoruz. ("Gündüz gece") Gitme de görelim...

Hepinize dostluk, kardeşlik muhabbet dolu günler diliyorum...

Portakal/Turunc çiçekleri

Johann Wolfgang von Goethe 1749-1832

Back To The Future 1985

evli Sindirella...

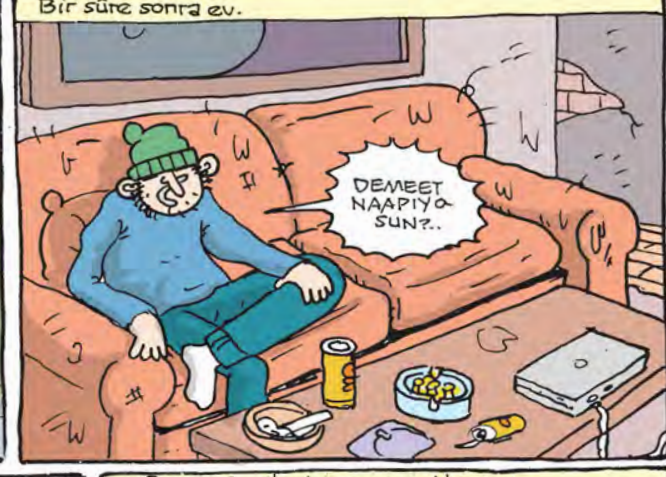

ESNEK ile GENİŞ

Yetkin
Gülmen

maceracı adı - sıradan bir gün

BARBAROS ALTUĞ

Birbirinden güzel yepyeni uykusuz ürünleri

ÇIKTI!

MARKETLERDE GAZETE BAYİLERİNDE KİTAPÇILARDA

www.uykusuzdukkani.com.tr

Uykusuz dükkan

4'lü set anahtarlık, defter, takvim hediye!

Haftalık Mizah Dergisi | 20 MART 2019 | Sayı: 603

Haftalık Yayın Süreli Yayıncı
YAYINCI: MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.
İMTİYAZ SAHİBİ: Uğur Gürsoy
SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Barış Uygur
YAZI İŞLERİ Mdr.Yrd: Nuri Açar

Grafik: Utku Coşkun - Kerem Pişkin

Kaligrafi: Şevki Sayışman Satış Sorumlusu: Selami Yamak

Adres: Asmalımesit Mah. Asmalımesit Sok. No: 29/4 Beşiktaş / İSTANBUL

Tel: 0 (212) 245 53 38/39 Fax: 0 (212) 245 63 60 - ISSN 1307 - 7619

Baskı: İleri Haber Ajansı A.Ş. Yenibosna / İSTANBUL Tel: 0212 454 33 33

Genel Dağıtım: TÜRKÜVAZ DAĞITIM Tel: 0216 585 90 00

Abonelik: Yurtiçi: PTT kargo ile 250 TL. Özel kargo teslimatı 340 TL Yurtdışı: Avrupa 100 Euro. Uzakdoğu 150 USD.

IBAN Numaralarımız:

(Alıcı: Murekkep basın) TL: TR59 0006 2000 0680 0006 2974 32 USD: TR78 0006 2000 0680 0009 0849 67 EUR: TR08 0006 2000 0680 0009 0849 66

Dergimize ulaşamadığınız bayiler için iletişim adresi ve telefon numaralarımız selamiyamak@gmail.com 0212 245 53 38/39

MORUKLAR YAA, ŞU SENARYOYA HİÇ ELİM GİTMİYO, AKLIMA HİÇ DİYALOG GELMİYO YAA. BİZİM MUHABBETİ Bİ ÇEKİM BELKİ İLHAM ALIRIM. TAAM MI LA HAMŞOLAR DOĞAL OLUN

ZORDUR DESTEK BULMAK VE DENGEDE TUTMAK ALETİ

MUHABBET DE NE MUHABBET, HERKEŞ SANALDA

UMUT AY GİBİ PARLAYAN ALNINI GÖRÜNCE, TOLGA YİNE HAYALİNDE KENDİSİNİ TAHAYYÜL ETTİĞİ GİBİ GÖREMEYİNCE, HERKEŞ KENDİ SESİNDEN TİSKİNİNCE VE KAMERA KARŞISINDA ACZİYETİNİ GİZLEYEMİNCE

YOK ET AABI İSTEMİYORUM

YOU TUBE'A KORDUK LAN, BELKİ YÜRÜRDÜ

HEM GÖZETLEYİP DİNLİYOLAR OLM TELEFONDAN, NE GEREK VAR? ÇEKİCEKSEN ADAM GİBİ GOPRO'YLA ÇEKİCEN

SENİN KAMERAYI VERSENE KANKA Bİ BAKALIM NASIL OLACAK?

YOK ÖYLE BAŞKASININ SKİYLE GERDEĞE GİRMEK, MADEM BU İŞİ YAPICAN ALICAN Bİ GOPRO

SEN ÖNCE BENİM MONTU GETİR DE

YAA, Bİ DE O VAR

ALACAKSAN DA ŞÖYLE ADAM GİBİ BİŞEY ALACAKSIN, PİNTİLİK ETMEYECEKSİN

ASLA DEMEZLER MAKUL MANTIKLI BİŞEY AL DIYE. DOST DIYE BİŞEY YOKTUR DÜŞMAN VARDIR EY DOST!

KANKALAR İMALARLA, EN PAHALISINDAN GOPRO ALDIRMAK İÇİN SEFERBER OLUR

MİSAL BU İPNEYE GÖRE I-PHONE ALMAZSAN DELİKANLI DEĞİLSİN

UCUZA KAÇMIYICAN KİYYICAN MORK

ULAN İPNELER ALIN BAKIN KÖKSAL BABA'YA GOPRO'YLA MI ÇEKİLMİŞ? KAÇ TAKİPÇİSİ VAR BİLİYON MU?

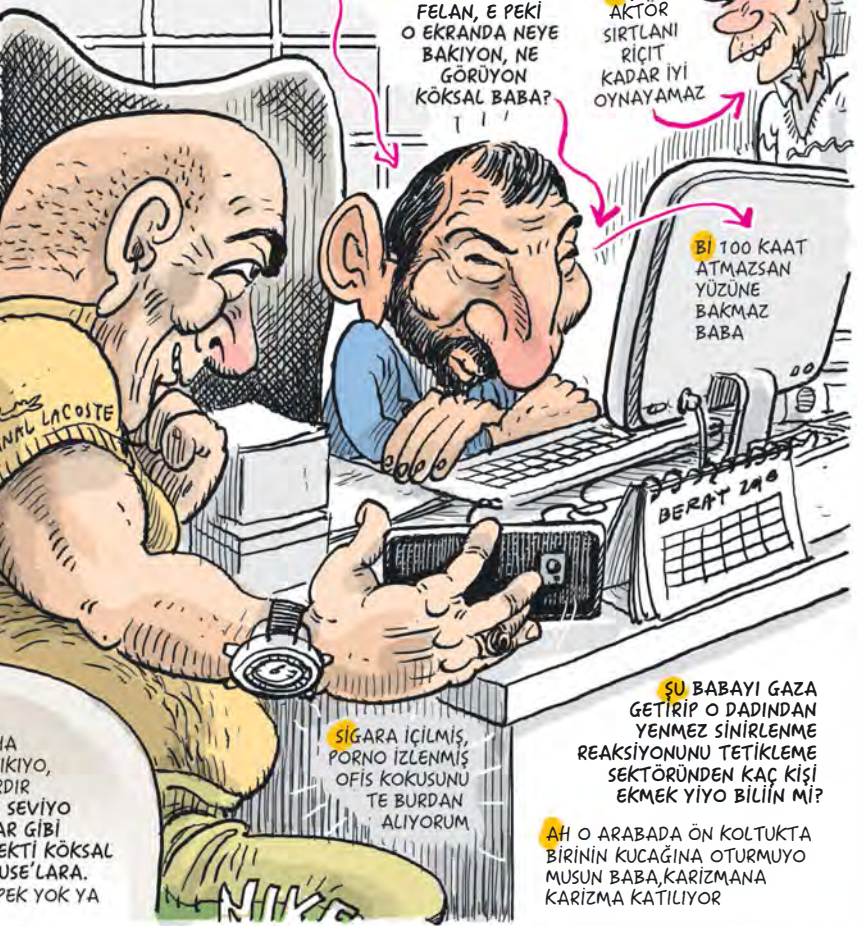

TÖRKİŞ ESNAF ALEMİNİN YALIN GERÇEKLİĞİYLE İŞTE KÖKSAL BABA ORTAMLARI

ESNAF MAKAM MASASI VE CİVARI; ONUN UÇSUZ BUCAKSIZ COSMOSU...

BİLİRİM SENİN İŞİN OLMUZ İNTERNETLE FELAN, E PEKİ O EKRANDA NEYE BAKIYON, NE GÖRÜYON KÖKSAL BABA?

HİÇBİR AKTÖR SİRTLARI RİCİT KADAR İYİ OYNAYAMAZ

Bİ 100 KAAT ATMAZSAN YÜZÜNE BAKMAZ BABA

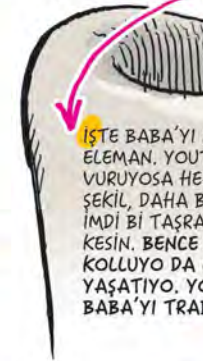
İNSANLARIN ÖZÜRLERİYLE DALGA GEÇİYOLAR, NERESİ KOMİK? İZLEYEREK SİZ DE BUNA ALET OLUYOSUNUZ

OLM BİZİM HASTA OLDUĞUMUZ ÖZRÜ DEĞİL KÖKSAL BABA'NIN ŞAHSİYETLİ DURUŞU. KİMSEYLE YÜZ GÖZ OLUYO MU BA? TRUMP'U GETİR BOZMAZ KENDİNİ. BA YİNE BİŞEYLERİ ALIP BİYERLERDEN BİYERLERE KOYUYO; HAYBEDEN TOPARLIYO OFİSİ

OYUN BOZAN

TRENDY Bİ TAŞRA GİRİŞİMCİ RUHU. SİLİKON VADİSİNDE OLSA BELKİ Bİ ZUCKELBERG'Dİ

İŞTE BABA'YI FENOMEN YAPAN ELEMAN. YOUTUBE'DAN NE PARA VURUYOSA HER YENİ VİDEODA DAHA ŞEKİL, DAHA BÜYÜK Bİ DÜKKANA ÇIKIYO, İMDİ Bİ TAŞRA PLAZADA OFİSİ VARDIR KESİN. BENCE BABAYI HAKKATEN SEVİYO KOLLUYO DA LA ELEMAN. KRALLAR GİBİ YAŞATIYO. YOKSA KİM GÖTÜRECEKTİ KÖKSAL BABA'YI TRABZON'DA STEAK HOUSE'LARA. GERÇİ İŞTAHI DA PEK YOK YA

SİGARA İÇİLMİŞ, PORNO İZLENMİŞ OFİS KOKUSUNU TE BURDAN ALIYORUM

ŞU BABAYI GAZA GETİRİP O DADINDAN YENMEZ SİNİRLENME REAKSİYONUNU TETİKLEME SEKTÖRÜNDEN KAÇ KİŞİ EKMEK YİYO BİLİN Mİ?

AH O ARABADA ÖN KOLTUKTA BİRİNİN KUÇAĞINA OTURMUYO MUSUN BABA, KARIZMANA KARIZMA KATILIYOR

ORTAM DİĞER İKİSİ SIKILIP PLAYSTATION OYNAMASINLAR DIYE MEVZUUDAN MEVZUYA ATLAR. SIRA BELGESELLERDEN KAPTİĞİ ENTRESAN BİLGİLERİN PAZARLAMASINDADIR

MORUK HOMO SAPIENSİ DİĞER TÜM TÜRLERDEN AYIRAN ÖZELLİK NE BİLİYO MUSUNUZ?

BEYİN TABİİ Kİ

DU MORUK BELGESEL TAKILALIM

ÇENE OLM. ÇENE Bİ TEK İNSANDA VARMIŞ. Bİ DE FİLDE

HASSKTİR OLM NE ALAKA. SAÇMALIĞA BAK

İNSANI AYIRAN EN ÖNEMLİ ÖZELLİK

VE BAZEN HAYAT DÜŞEŞİ ATTIRIR İNSANA. GOOGLE'A BAKMAYA BİLE GEREK KALMADAN ORTAM'IN İZLEDİĞİ BELGESELE DENK GELMİŞLERDİR VE İŞKEMBEDEN ATMADIĞI ORTAYA ÇIKMIŞTIR

ÇENESİNİN OLMASIDIR

TERSE GİDEN UMUT'UN GÖT OLMASI İSE AYRI BİR ARMAĞANDIR

BU, BU TİPKİ ÇOK UZAKTAN ÇÖP SEPETİNE BASKET ATTIĞINA İNSANLARIN ŞAHİT OLMASI KADAR ONORE EDİCİDİR

HAKKI VE DOĞRUYU SÖYLERKENKİ O HALİ REFERANS OLACAKTIR ARTIK. O HALİNİ İYİ BELLE Kİ YARIN Bİ GÜN YALAN ATTIĞINDA KERTERİZİN OLSUN